warra jõuda, ja hakkasid esmalt Jani kuu 10. päwast heitma. Ka surrid selle willo aia sees mitme mehhe nõdremad linno-puud ärra.

3. Tewad kanged äkkised tule-kerud, äkkised rae- ja wihma saod saggedaste paljo kahjo ja löwad neid rohho ehk wee sisse mahha, kes neist koddunt wägga kaugele olli jõudnud ja ei jõua enne kurja ilma koio taggasi ja nenda jäwad wahhest tuggewad puud nõdraks, ja ei heida õigel aial perret.

4. Keik Ma kohhad ei olle nende melepärast. Messilased armastawad maddalat Ma kohta ennam, kui kõrget kuiwa Ma kohta, ja ei siggi siis kõrgis kohtis mitte nenda hästi, kui maddala, tümma Ma peäl; Ommeti ei tohhi neid wee sees piddada, et nemmad kül wet omma liggi armastawad. Sured järwed ja merred ei olle nende liggi ka head, sest et ülle wee lendades, paljo neid wee sisse kukkuwad ja sennasammase ka jäwad.

5. Juhtub linno-aed karjama ehk laggeda põldude wahhele, siis on neil raske ello, ja peawad ainiti ilma silmi wahtima, kas woiwad koddunt ärra minna, et jälle taggasi sawad; sest

ülle laggeda Ma miñna ja tulla, teeb neile tulega tülli ja ei lasse neid holega wäljas käia, sellepärrast jäwad nad kehwaks warra polest ja nenda siggiminne willets.

6. peab igga, jubba wanna perremees, tõeks andma, et temma ise ka nende pärrast paljo holetum on, kui ta siis olli, kui neid esmalt ommale assutas. Ärge pange immeks, kui ma ütlen, et perremehhel ommal saggedaste holetusse ja ahnusse süüd on. Kui sa, armas luggeja, nüüd küsid: „Kas sa olled keik nende pärrast teinud, mis sinno kord ja kohhus olli tehha? Kas sul on head tuggewad puud, mis külma, soja ja wihma wasto seiswad, kui sedda selle ramato „Põllomehhe ait“ sest on luggeda. Selle ramato sees leiad sa 37 õppetust meesilastest ükst, peäle selle weel 83 õppetust teiste lomade ja asjade pärrast, mis aeg ajalt, mitto aastad on läbbi katsutud ja pärrast kirja pandud. Ramat maksab paljo wähhem kui üks toob wina, agga wina ostakse enneminne, kui ramatud. Kes selle rameto järrele teeb, ei sa ial kahjo sisse, waid temmal on se kasso, et temmal keddagi petjat polle tarwis uskuda egga aega ärra wita,

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1865, lk. 24